

har sparet op til det og om nogle år forventer at benytte sig af de ydelser, som skal være bekymrede for, at de ikke får de ydelser. Det gør de naturligtvis. Vi taler om, at vi vil lytte til, hvad Velfærdskommissionen har af forslag til strukturforandringer, velfærdsforandringer osv., der rækker 15-20 år ud i fremtiden. Der vil vi være åbne over for, hvad der kommer af forslag.

Den største trussel mod velfærdssamfundets fremtid er faktisk Socialdemokratiet, for Socialdemokratiet er ved at bevæge sig hen i et hjørne, hvor man vil påstå, at det under alle omstændigheder aldrig nogen sinde bliver nødvendigt at lave nogen forandringer i det her samfund. Det tror jeg Socialdemokratiet skulle tage og passe lidt på med.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Meget kan der åbenbart siges om Socialdemokratiet fra konservativ side, men én ting, der i hvert fald ikke kan drages i tvivl, er hæderligheden med hensyn til, at vi ønsker at fastholde efterlønsordningen og meget klart har sagt, at vi synes, at man langt hellere fra regeringens side skulle bruge tid og kræfter på at finde nogle ordentlige beskæftigelsesmuligheder, sådan at folk i den alder, hvor efterlønnen kan komme på banen, rent faktisk også har mulighed for at kunne blive på arbejdsmarkedet, hvis de ønsker det.

Men nu siger hr. Lars Barfoed, at det ikke varer ret længe, inden Velfærdskommissionen kommer med noget, og det vil sige, at utrygheden fortsat er der. Er man 45 eller 50 år, er utrygheden der vel stadig væk på baggrund af det, hr. Lars Barfoed siger her. Under dække af noget meget pænt forsøger man at pakke det ind, og det er ikke første gang, vi har set det, men hvorfor vil man ikke hellere fra konservativ side være med til at give de beskæftigelsesmæssige muligheder, der skal til, med nogle ordentlige seniorordninger m.v., sådan at man har et reelt valg, når man når de 60 år?

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det skuffer mig, at fru Lissa Mathiasen også ligesom benytter den argumentationsform, der går ud på, at hvis man overhovedet diskuterer nogle ting, der rækker ud i fremtiden, og forsøger at fremsætte nogle nye tanker, så gøres der

alt, hvad der kan gøres, for at vride og fordreje det, der er blevet sagt.

Nu har jeg, jeg ved ikke hvor mange gange i dag, sagt – jeg siger det en gang til, og så håber jeg, det er sivet ind hos alle – at Det Konservative Folkeparti ikke medvirker til forandringer, som berører de mennesker, der er på efterløn, eller dem, som står lige over for at skulle på efterløn eller andre af den slags ordninger.

Det, vi taler om, er forandringer, som måske finder sted 15-20 år ude i fremtiden. Der forholder vi os åbent til, hvad det er for nogle forslag, der kommer fra Velfærdskommissionen, og der synes jeg, at alle partier skulle tage at forholde sig åbent til, hvad der kommer af forslag, i stedet for at isolere sig og male sig op i et hjørne, hvor man siger, at der aldrig nogen sinde skal ske nogen forandringer, for det er utroværdigt på forhånd at garantere det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken.

Ole Sohn (SF):

Et samfunds livskvalitet måles på den livskvalitet, som de dårligst stillede i samfundet har. Ud fra den målestok er det lidt beskæmmende at konstatere, at vi har 90.000 børn, der lever under forhold, som ligger under, hvad EU betegner som en fattigdomsgrænse.

Når konjunkturerne i et samfund er for nedadgående, er det afgørende, at man har en regering, der viser ansvarlighed og medvirker til at generere ny beskæftigelse, nye job i både den private og den offentlige sektor.

Det er ligeledes en afgørende målestok, når man skal vurdere en regerings kunnen, hvorvidt den er i stand til at investere i fremtiden og skabe grundlaget for fremtidens job.

Bedømt ud fra ovenstående målestok må man konstatere, at VK-regeringen dumper. Finanslovsforslaget er blottet for store planer, der tager ansvaret på sig med hensyn til de socialt udsatte, beskæftigelsen og miljøet.

Der har været snakket meget om, hvordan det går lidt op og ned med beskæftigelsen fra den ene til den anden måned. Man kan selvfølgelig sige, at det, hvis man er pessimist, er beklageligt, at arbejdsløsheden er steget med 300 i forhold til sidste måned, eller at den er steget med 2.000 i forhold til juli kvartal. Det vil jeg ikke gå så meget ind i, jeg vil mere vurdere, hvad regeringen har gjort i den periode, den har